

F3 – De fles

De fles speelde een grote rol
in heel m'n droef bestaan;
omdat ik nooit geen liefde kreeg
ben ik aan de fles gegaan.
Jij trouwe vriend, jij schonk sindsdien
mij menig levensles.
Ik heb gelachen en geweend
bij jou m'n trouwe fles .

Mocht ik door de drank bezwijken, mocht ik naar de donder gaan,
laat dan op m'n grafsteen prijken: "Hij kon niet meer op z'n benen staan".
Mocht ik door de drank bezwijken, mocht ik naar de donder gaan,
laat dan op m'n grafsteen prijken: "Hij kon niet meer op z'n benen staan".

En als ik afgemonsterd was,
dan was m'n eerste gang
het meisje waar ik veel van hield –
m'n hele leven lang.
En als 'n ander naar haar keek,
dan flikkerde mijn mes;
dan werd ik om mijn neus wat bleek,
en greep weer naar de fles.

Refrein:

En mocht ik 's nachts op de oceaan,
wanneer de stormwind brult
bezopen op de voorplecht staan,
de fles nog half gevuld,
en seint dan onze marconist
het noodsein, S.O.S.,
dan gaat mijn laatste groet aan wal,
gestoken (*hik*) in een fles.

Refrein